

[Hanne Severinsen]

kan, fordi der jo faktisk her er tale om et lovfor-
slag, der er meget velgennearbejdet, og som
også organisationerne har haft mulighed for at
få indflydelse på.

Jeg synes, det er vældig godt, at man slanker
listen over virksomheder, som skal miljøgod-
kendes. Det har været alt for overflødig i man-
ge tilfælde. Her bliver der tale om, at mellem
en tredjedel og halvdelen fjernes fra listen. Sam-
tidig tager vi de gamle virksomheder ind. Det sy-
nes jeg er en god idé, for der må være lige vilkår
for virksomheder i samme branche.

Ideen med, at man for de øvrige laver nogle
branchevejledninger, tror jeg kan blive en
meget nyttig foranstaltning.

Samtidig ligger der jo mange tanker om afbu-
reaukratisering i forslaget. Byggesagsbehand-
lingen bliver lettere, og man udvider den, når
det ikke har noget specielt med miljøet at gøre.

Der bliver også tale om en forenklet sektor-
planlægning både i amtet og med hensyn til
kommunernes kortlægningspligter. Alt det er
jo også med til at gøre det lidt nemmere for
kommunerne og amterne at koncentrere sig om
det vigtige, nemlig tilsynet dér, hvor der virke-
lig er fare på færde.

Hovedprincippet i lovforslaget er jo, at det
skal være enkelt og effektivt ud fra en renere
teknologi-tankegang, som vi er helt enige om.
Jeg er overbevist om, at det, sådan som ministe-
ren lægger det op, vil blive en udfordring for
erhvervslivet om at være foran, men samtidig vil
det blive en forpligtelse for os til at sørge for, at
erhvervslivet kan klare denne udfordring. Men
jeg vil tro, at mange af vores virksomheder med
dette her i hånden vil komme forud og måske
endda også få en eksportfordel.

Men jeg indrømmer, at hele tankegangen om
renere teknologi – og i øvrigt også om miljø-
mærke har det jo vist sig i praksis – selvfølgelig
er nemmere at skrive end at gøre, og derfor vil
vi selvfølgelig også i udvalget se nærmere på,
hvordan man kan gøre det i praksis.

Hele spørgsmålet om retssikkerheden har jo
også i denne sammenhæng været diskuteret
forud for lovforslaget, og man er nået frem til
en konstruktion med et miljølagenævnet. Det
tror jeg er en god idé. Det eneste, vi nok skal
have drøftet lidt nærmere i udvalget, er spørgs-
målet om, hvad principielle sager så er, for selv
om det er virksomheder, der ikke er miljøgod-
kendt, kan det jo godt være, at det for dem er

både økonomisk og på anden måde principielt
vigtigt. Og derfor kan man ikke udelukke, at
også virksomheder, der ikke er omfattet af mil-
jøgodkendelse, skal kunne klage til Miljøklage-
nævnet.

Vi synes, at der ligger mange gode forslag i
miljøbeskyttelseslovforslaget, og vi vil gerne
give vores tilsagn om en positiv medvirken i ud-
valgsbehandlingen.

Knud Lind (FP):

På grund af det lidt sene tidspunkt skal jeg
lade være med at gå ind i alt for mange enkelt-
heder i denne grufulde historie.

Når lovforslaget om miljøbeskyttelse bliver
vedtaget, er miljøministeren i hvert fald på pa-
piret blevet en slags miljømæssig Vorherre, en
sand korsfarer for Brundtlandrapportens højt
uopnåelige idealer. Intet er overladt til tilfæl-
dighederne. Selv udlandet må bøje sig for mil-
jøministerens krav: Jf. § 5 i lovforslaget skal
den, der importerer varer eller produkter, i vid-
est muligt omfang sikre, at varerne eller pro-
dukterne ikke giver anledning til forurening el-
ler spild af materialer og energimæssige res-
sourcer.

Intet er glemt. Miljøministeren vil stille kva-
litetskrav til luft, vand og jord omkring os – og
så et højt mål.

Miljøministeren vil nu også stille levetids-
krav til de fremstillede varer. Nu kan tv-fabri-
kanterne forvente, at de skal spørge miljømini-
steren, om deres tv-apparater nu også opfylder
miljøministerens levetidskrav, jf. lovforslagets
§ 5, stk. 2, 1. punkt. Måleapparaterne skal være
godkendt af miljøministeren. Der skal oprettes
et frivilligt miljøkorps eller en konsulentord-
ning.

Den, der bøjer sig for miljøministerens umå-
delige krav, kan muligvis blive adlet med et så-
kaldt miljømærke, uagtet at en sådan ordning
ikke har virket særlig godt hverken i Tyskland
eller i Sverige.

Miljøbeføjelserne i dette lovforslag omfatter
såmænd også opdræt af vilde rotter. Skulle der
falde en tilladelse af til opdræt af vilde rotter,
skal kommunalbestyrelsen sætte sig sammen
og finde ud af, hvilket gebyr man ønsker. Der er
altså ikke overladt noget som helst til tilfældig-
hederne.

I § 42 er selv husmødrene røget ind i maski-
neriet: hvis de opbevarer affald, skal det ske
under hygiejniske forhold.